

hvis man vil kritisere den højtærede Justitsminister ud fra det Synspunkt, at det skulde være et reaktionært eller dog konservativt Forslag. Det er det i Virkeligheden slet ikke. Det er i nogle Retninger godt, at det ikke er det, fordi der tiltrænges Forandringer; paa andre Punkter vil jeg holde paa, at det burde føres mere over i konservativ Retning, som det vil fremgaa af mine Bemærkninger. Paa flere Punkter er det noget af et Eksperiment, noget nyt, man skal prøve; man har Lov at haabe, at det vil gaa godt, men der er ingen, der ved det.

Forslaget har, mener jeg, den Fejl paa adskillige Punkter, at det mangler de rene Linier; det er lidt vanskeligt for det almindelige Publikum at forstaa, at en eller anden Handling skal være strafbar under visse mere eller mindre kunstige Betingelser, men under andre Betingelser, skal den samme Handling være ganske straffri. Det mangler noget af, hvad jeg vil kalde den Sæmpelhed og Klarhed, der overfører den almindelig offentlige Bevidsthed udmærker baade selvindlysende Moralbud og selvindlysende Strafferegler. Dermed staar i Forbindelse, at paa forskellige Punkter forekommer det mig, det er en noget flydende Moral, der giver sig Udtryk i dette Straffelovforslag. Endelig er der teknisk set for mange Smuthuller rundt omkring, som drevne Forbrydere ikke vil være sene til at benytte sig af — enhver, der har beskæftiget sig med Kriminalproces, og jeg har ikke blot som Videnskabsmand, men ogsaa som praktisk Dommer haft med disse Sager at gøre, vil hurtigt opdage og blive slaaet af, at mange af disse drevne Forbrydere er forfærdelig godt hjemme i Straffeloven og kender ud og ind, hvad man skal gøre for ikke at plumpe i her og dér; de er tidt lige saa kloge, undertiden klogere end baade Sagførere og Dommere og kender Straffeloven bedre, end i hvert Fald mange Rigsdagsmænd gør det, endsige den store brede Befolkning. Det er derfor ogsaa noget, man skal passe paa.

Jeg maa dog sige, at som Helhed er Forslaget, som ogsaa mit Partis Ordfører har udtalt, et godt Forhandlingsgrundlag, som fortjener en grundig og kritisk Behandling i et Udvalg. Jeg kunde have ønsket, at der baade fra Rigsdagens og fra Befolkningens Side havde været vist en noget større Interesse for Forslaget ved at møde talrigt til denne Behandling; thi selv om det ikke har den aktuelle Interesse som Valutalov og Grundskyld og Skattelove og forskellige andre Ting, som vi snakker om

til daglig, er det dog en Lov af meget stor Betydning for Samfundet og for Samfundsudviklingen i det hele. Jeg siger vel ikke for meget, naar jeg siger, at ved Siden af Ægteskabsloven og Skoleloven er Straffeloven efter de Synspunkter, den bygger paa, den for Samfundsudviklingen i Fremtiden og for Samfundsmoralen maaske betydningsfuldeste Lov.

Hvad angaar Forarbejderne for dette Lovforslag, foreligger der ikke mindre end 3 Betænkninger, som den højtærede Justitsminister har bygget paa. Først var der, hvad jeg kan kalde den Goos'ske Kommission fra 1905—12, der bestod af 14 Medlemmer, hvoriblandt saa fremragende Folk som foruden Professor Goos Departementschef Ricard, den tidligere og nuværende Justitiarius i Kriminalretten, nu Københavns Byret, den tidligere Politidirektør, 2 af de dygtigste Højesteretsassessorer den Gang og mange andre. Den sad i 7 Aar og udførte et meget stort, grundlæggende Arbejde, maaske det vanskeligste, fordi det var den første Del af Arbejdet. Saa fik Professor Torp overdraget det kritiske Gennemsyn af Forslaget, og han var 3 Aar om dette Arbejde. Derefter blev Kommission Nr. 2 nedsat, som efter Formanden, Overretssagfører Oskar Johansen, blev kaldt den Oskar Johansen'ske Kommission. Den bestod kun af 6 Medlemmer og sad fra 1917 til 1923, hvorefter den afgav en Betænkning, hvorpaa den nuværende højtærede Justitsminister har bygget sit Forslag.

Jeg vil gerne gøre den almindelige Bemærkning, at jeg mener, at alle de Faktorer, der har præget dette foreliggende Lovforslag, fortjener Tak og Paaskønnelse for deres Arbejde. Dette gælder begge Kommissionerne og Professor Torp, som specielt er nævnt af den ærede Ordfører Hr. Helesen, og det gælder ogsaa Justitsminister Steincke, som jo paa flere Punkter har afvejet fra det sidste Kommissionsforslag, hvilket ikke skal lægges ham til Last efter min Mening, for jeg mener, at paa flere Punkter er der sket Forbedringer, samtidig med at der er en Del af de foretagne Afgørelser, som jeg ikke synes om. Men jeg vil i al Almindelighed sige, at det forekommer mig, at der er taget for lidt Hensyn til den første Kommission paa forskellige Punkter; hvor der har været Uenighed mellem første og anden Kommission, har man taget for lidt Hensyn til første Kommissions Resultater, skønt denne dog talte meget erfarne og dygtige baade Praktikere og Teoretikere.